

Tadeusz J. Horbacz

Solca Wielka, pow. Łęczyca

Informator Archeologiczny : badania 8, 146

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SKRZYDŁOW, pow. Radomsko

patrz
wczesne średniowiecze

SOLCA WIELKA, pow. Łęczyca

Muzeum w Łęczycy

Badania prowadził mgr Tadeusz J. Horbacz. Finansował WKZ w Łodzi. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko z wczesnego okresu wpływów rzymskich.

Cmentarzysko znajduje się na terenie piasznicy użytkowanej od kilkudziesięciu lat przez mieszkańców okolicznych wsi. Badania ratownicze miały na celu rozpoznanie całości stanowiska.

Wykopy /w liczbie 8 o łącznej powierzchni 235 m²/ założone zarówno w partiach piasznicy obecnie użytkowanych, jak i w częściach sprawiających wrażenie nieeksploatowanych. Mimo tych zabiegów nie udało się natrafić na żaden zwarty zespół.

Zabytki były rozproszone na całej powierzchni stanowiska, jak również występowały w wykopach na różnych poziomach warstwy przemieszanej.

Uzyskany materiał to przede wszystkim liczne fragmenty ceramiki, w tym 6 typu terra sigillata, oraz przepalone fragmenty kości.

Zabytki metalowe reprezentowane były jedynie przez nożyk żelazny, fragment żelaznego zakończenia pasa oraz kilka bliżej nieokreślonych fragmentów przedmiotów żelaznych i brązowych.

Inne zabytki to fragment grzebienia kościanego jednoczęściowego, o uchwycie półkolistym z rytym ornamentem w postaci "jodelki" i fragmenty stopionego szkła.

Zabytki z badań, w połączeniu z materiałem znalezionym w czasie penetracji stanowiska w 1973 r. oraz z niekompletnym wyposażeniem grobu dostarczonym do Muzeum w Łęczycy w roku 1960 /tzw. miecz jednosieczny, umbo, sprzączka oraz fragment grotu włóczni/, pozwalają na datowanie stanowiska na I-II w. n. e.

Ze względu na kompletne zniszczenie cmentarzyska prowadzenie dalszych prac wykopaliskowych wydaje się bezcelowe.

STOBNICA-Trzymorogi, pow. Piotrków Tryb.
Stanowisko 2

patrz
okres lateński